

Sygn. akt II Ca 196/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Zawada (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Sabina Ziser SO Elżbieta Hallada
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 roku w Legnicy

na rozprawie sprawy

z wniosku A. Ś.

przy udziale uczestnika postępowania (...) S.A. w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 21 stycznia 2014 roku

sygn. akt VII Ns 971/11

I. **oddala obie apelacje;**

II. **orzeka, że uczestnicy ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane z ich udziałem w tym postępowaniu.**

Sygn. akt II Ca 196/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Legnicy postanowieniem z dnia 21 stycznia 2014 roku uwzględnił częściowo wniosek A. Ś. o ustanowienie służebności przesyłu w ten sposób, że ustanowił na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawczyni, położonej w K. oznaczonej numerem geodezyjnym (...) (Kw nr (...)), na rzecz każdorazowego właściciela urządzenia przesyłowego na czas nieokreślony, służebność przesyłu energii elektrycznej napowietrzną linią energetyczną średniego napięcia 20 kV o numerze ruchowym L-245 z dwoma słupami betonowymi o numerze ruchowym 39-L-245 i 40/L-245 i dwoma słupami rozkracznymi o numerach: 41-245 i 1/L-245/15 wraz

z odgałęzieniem linii oznaczonej numerem L-245 oraz napowietrzną słupową stacją transformatorową STSa-250 20/0,4 kV o numerze ruchowym R-245-15 zasilaną z linii średniego napięcia L-245-15 – która to służebność będzie polegać na prawie przesyłu energii elektrycznej, prawie wstępu (wejścia i wjazdu odpowiednim sprzętem) na nieruchomości w celu: dostępu, korzystania poprzez bieżącą eksploatację, dokonywania kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji, remontów, usuwania awarii, wymiany urządzeń posadowionych na nieruchomości w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania sieci przesyłowej przedsiębiorstwa, a łączną powierzchnię pasa służebności przesyłu ustalił Sąd na 3.555 m² (punkt I postanowienia).

Tytułem jednorazowego odpowiedniego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu zasądził Sąd Rejonowy od uczestnika postępowania (...) SA w K. na rzecz wnioskodawczyni A. Ś. kwotę 44.700 zł, oddalając dalej idące żądanie właścicielki nieruchomości w tym zakresie; wnioskodawczyni domagała się początkowo (wniosek) wynagrodzenia w wysokości 172.128 zł, a ostatecznie w kwocie 97.931 zł (k. 405) (punkt II postanowienia). Sąd przyjął zasadę równego (po połowie) rozliczenia kosztów postępowania (punkt III postanowienia), rozliczając również według tej zasady wydatki na wynagrodzenie biegłych (punkty IV i V – błędnie oznaczony jako IV postanowienia).

Zdaniem Sądu pierwszej instancji sama zasadność żądania właścicielki nieruchomości, na której zostały posadowione urządzenia przesyłowe energii elektrycznej, nie budzi wątpliwości w kontekście przepisów art. 305¹ k.c. regulujących służebność przesyłu.

Uczestnik postępowania nie kwestionował prawa wnioskodawczyni do żądania ustanowienia służebności przesyłu, ani faktu korzystania przez niego z urządzeń elektroenergetycznych usytuowanych na działce nr (...) w K..

Bezsporny był między uczestnikami stan prawny nieruchomości – wnioskodawczyni od dnia 23 grudnia 1994 roku na mocy umowy darowizny jest właścicielką nieruchomości gruntowej z zabudowaniami, położonej w K.- działki gruntu o numerze geodezyjnym (...), o powierzchni 3.4900 ha, dla której Sąd Rejonowy w Legnicy prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Uczestnicy nie kwestionowali faktu nabycia przez A. Ś. działki z napowietrzną linią energetyczną średniego napięcia 20kV z dwoma słupami betonowymi i dwoma słupami rozkracznymi wraz z odgałęzieniem linii oraz napowietrzną słupową stacją transformatorową zasilaną z linii średniego napięcia 20 kV (tj. z odgałęzieniem linii). Właścicielem i użytkownikami tych urządzeń przesyłowych jest obecnie przedsiębiorca (...) S.A. w K., który eksploatuje urządzenia, wykonuje ich oględziny, naprawy i konserwacje linii napowietrznej i transformatora – w tym celu wchodzi i wjeżdża ciężkim sprzętem na teren nieruchomości.

Spór między uczestnikami postępowania sprowadzał się do dwóch kwestii: zakresu prawa służebności przesyłu obciążającego nieruchomość tj. szerokości pasa nieruchomości niezbędnego do realizacji służebności, a tym samym powierzchni nieruchomości koniecznej do przesyłu energii elektrycznej i utrzymanie urządzeń elektroenergetycznych w celu prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej oraz wysokości odpowiedniego wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy ustalając szerokość pasa gruntu niezbędnego uczestnikowi postępowania do korzystania z prawa służebności przesyłu uwzględnił: rozmieszczenie na działce nr (...) urządzeń elektroenergetycznych, w tym i okoliczność, że część napowietrznej linii elektrycznej przebiega przez obszar zadrzewiony, rodzaj i ilość urządzeń elektroenergetycznych, konieczność stałego utrzymywania urządzeń we właściwym stanie technicznym, w tym wjazdu ciężkim sprzętem na teren działki, mając również na względzie treść opinii biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki mgr inż. R. G. (k.77 – 89 akt sprawy oraz k. 131-150 opinia dodatkowa).

Biegły przyjął szerokość pasa gruntu niezbędnego do ustanowienia służebności przesyłu wynikającą z zabiegów eksploatacyjnych dla linii 20 kV L-245 i L-245-15 na 14,86 m, od osi linii po 7,43 m w obie strony na całej odległości trasy przebiegającej przez działkę (...) oraz na 14,86 m dla napowietrznej stacji transformatorowej R-245-15 od osi stacji w każdą stronę po 7,43 m, a w stosunku do linii zakończonej na stacji – obszar półkola o promieniu 7,43 m od środka stacji w stronę przeciwną do linii zasilającej L-245-15. Na podstawie opinii biegłego elektroenergetyka

biegły geodeta B. S. przedstawiła zakres służebności przesyłu na działce nr (...) (pas służebności) na mapie stanowiącej integralną część postanowienia Sądu pierwszej instancji, wyliczając łączną powierzchnię służebności przesyłu na 3555 m² (k. 226-228 akt sprawy).

Wysokość jednorazowego odpowiedniego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu (art. 305² § 2 k.c.) przyjął Sąd na kwotę 44.700 zł, według wyliczeń biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości i budownictwa mgr inż. E. S., mając także na względzie takie okoliczności jak: datę i sposób nabycia przez wnioskodawczynię prawa własności nieruchomości z posadowionymi urządzeniami elektroenergetycznymi, specyfiką działki nr (...) (położenie przy drodze asfaltowej u zbiegu dróg: W. – K. i K. – L. – Z., w atrakcyjnym i malowniczym dorzeczu Kaczawy i N., regulowany kształt, zadrzewienie), przeznaczenie „teren zabudowy mieszkaniowej z przewagą zabudowy zagrodowej”, usytuowanie, rodzaj oraz ilość urządzeń elektroenergetycznych, możliwość wchodzenia i wjazdu na teren nieruchomości w celu utrzymania sprawności urządzeń przesyłowych.

Zdaniem Sądu tak ustalone wynagrodzenie jest adekwatne do rodzaju i zakresu ograniczeń właściciela w możliwości korzystania z własnej nieruchomości zgodnie z jej przeznaczeniem.

Dalej idące żądanie właścicielki w tym zakresie oddalił Sąd jako wygórowane.

Ze względu na to, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania w równym stopniu byli zainteresowani ustaleniem służebności przesyłu, to zasadne było ponoszenie przez nich kosztów postępowania po połowie na podstawie art. 520 § 2 k.p.c., w tym i kosztów wynagrodzeń biegłych.

Postanowienie Sądu pierwszej instancji zaskarżyli uczestnicy postępowania (...) S.A. z siedzibą w K..

Wnioskodawczyni zaskarżyła orzeczenie w punktach II, III nadto IV i V (w odniesieniu do wnioskodawczyni), zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego i ustalenie wysokości wynagrodzenia należnego wnioskodawczyni z pominięciem zmniejszenia wartości nieruchomości na skutek lokalizacji urządzeń przesyłowych, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia wynagrodzenia bez uwzględnienia zmniejszenia wartości nieruchomości tj. kwoty wyliczonej przez biegłego na 22.200 zł (tj. łącznie 66.900 zł = 44.700 zł + 22.200 zł). Nadto art. 520 § 3 k.p.c. poprzez niezastosowanie i nieobciążenie w całości uczestnika postępowania kosztami postępowania, pomimo, że wniosek został uwzględniony. Wnioskodawczyni A. Ś. wniosła o zmianę postanowienia przez ustalenie należnego jej wynagrodzenia na łączną kwotę 66.900 zł (44.700 zł + 22.200 zł) oraz obciążenie uczestnika całością kosztów postępowania.

Złożyła ewentualny wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Uczestnik postępowania (...) S.A. w K. zaskarżył postanowienie w punktach I i II zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 305² § 2 k.c. w zw. z art. 305¹ k.c. poprzez nieprawidłowe, nieuwzględniające przesłanki przeznaczenia urządzenia elektroenergetycznego, ustalenie strefy służebności przesyłu na nieruchomości, stanowiącej działkę gruntu nr (...), położonej w K. – w związku z posadowieniem linii elektroenergetycznej średniego napięcia 20 kV oraz zasądzenie na rzecz właściciela nieruchomości nieodpowiedniego tj. zbyt wygórowanego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Zdaniem uczestnika Sąd Rejonowy naruszył także przepisy art. 288 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c. poprzez ustanowienie służebności przesyłu na jego rzecz w zakresie szerszym, niż niezbędny dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń elektroenergetycznych, a tym samym z pominięciem zasady wykonywania służebności przy jak najmniejszym utrudnieniu właścicielowi korzystania z nieruchomości obciążonej.

Zarzut naruszenia przepisów postępowania art. 217 i 232 k.p.c. uzasadnił uczestnik niewyjaśnieniem wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez nieustalenie jakie typowe czynności

eksploatacyjne, związane z utrzymaniem linii (...)245, uczestnik wykonuje na nieruchomości wnioskodawcy i z jaką częstotliwością.

Zarzucana przez uczestnika sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, zdaniem skarżącego, polega na uznaniu, że przy szerokości pasa służebności przesyłu mniejszej niż 14,86 m wzdłuż przebiegu linii na całej długości 250 m, nie będą możliwe jakiegokolwiek zabiegi związane z eksploatacją linii 20 kV L-245, gdy w rzeczywistości czynności związane z utrzymaniem sieci wymagają pasa o szerokości 3,66 m; usytuowanie budynku (zgodnie z polską normą) dopuszczalne jest w odległości nie mniejszej niż 7,66 m od linii SN, a wszelkie prace związane z usunięciem awarii, przeprowadzeniem konserwacji czy modernizacji napowietrznej stacji transformatorowej, odbywają się bezpośrednio z drogi.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia: w punkcie I o tyle, że ustanowiona na jego rzecz służebność przesyłu będzie polegała na prawie korzystania przez przedsiębiorstwo przesyłowe z nieruchomości wnioskodawczynie w części odpowiadającej obszarowi 2.203 m² celem konserwacji, remontów i modernizacji urządzeń przesyłowych oraz prawem wejścia i wjazdu; w punkcie II – przez zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu na kwocie 27.700 zł, w miejsce zasądzonych w wysokości 44.700 zł (różnica 17.000 zł).

Złożył ewentualny wniosek o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy na podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji zważył:

Obie apelacje nie są zasadne.

Nie jest trafny zarzut wnioskodawczynie A. Ś., że zasądzone na jej rzecz jednorazowe wynagrodzenie „nie zawiera utraty wartości nieruchomości na skutek lokalizacji na niej urządzeń elektroenergetycznych”.

Z jednej strony skarżąca podnosi, że wynagrodzenie ze ustanowienie służebności przesyłu powinno stanowić ekwiwalent równy ograniczeniu w użytkowaniu nieruchomości tj. równoważyć wielki uszczerbek związany z trwałym obciążeniem nieruchomości, a jednocześnie winno uwzględniać obniżenie jej wartości rynkowej w wyniku posadowienia urządzeń elektroenergetycznych.

Wynagrodzenie w zamian za ustanowienie służebności wynika z istoty tego ograniczonego prawa rzeczowego – korzystania przez przedsiębiorcę w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej (cudzej rzeczy), zgodnie z przeznaczeniem stanowiących jego własność urządzeń przesyłowych (art. 305² § 2 k.c. w zw. z art. 305¹ k.c.).

Natomiast żądanie przez uprawnionego świadczenia równoważącego właścicielowi utraconą wartość rynkową nieruchomości w wyniku posadowienia na niej urządzeń przesyłowych – ma charakter odszkodowawczy.

Zasądzenie przez Sąd Rejonowy od uczestnika na rzecz skarżącej kwoty 44.700 zł stanowi odpowiednie wynagrodzenie w zamian za ustanowienie służebności przesyłu w kontekście uregulowania art. 305² § 2 k.c.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że wynagrodzenie w zasądzonej wysokości, w okolicznościach sprawy, uwzględnionych przez ten Sąd, stanowi ekwiwalent za znoszenie przez właścicielkę nieruchomości korzystania przez przedsiębiorcę z jej rzeczy.

Artykuł 305² § 2 k.p.c. daje podstawę do dochodzenia przez właściciela nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu odpowiedniego wynagrodzenia lecz nie precyzuje ustawowych przesłanek do ustalania jego wysokości.

Brak wskazanych kryteriów nie oznacza dowolności, lecz wskazuje na to, że ustawodawca pozostawił sądowi swobodę polegającą na indywidualizacji ocen w tym zakresie, wynikających z określonego stanu faktycznego.

Zatem „odpowiednie” wynagrodzenie ustala Sąd na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu kryteriów wypracowanych przez orzecznictwo i piśmiennictwo prawnicze przy interpretacji art. 145 § 1 k.c. tj. „odpowiedniego wynagrodzenia” za ustanowienie drogi koniecznej.

Istotne jest, że wynagrodzenie należy się właścicielowi nieruchomości już za samo ustanowienie służebności i ma zrekompensować mu wszelkie ograniczenia w korzystaniu z rzeczy, przy uwzględnieniu stopnia ingerencji w prawo własności; nie jest zależne od tego czy właściciel poniósł szkodę na skutek posadowienia na jego gruncie urządzeń przesyłowych.

Ma ono zrównoważyć w całości konsekwencje trwałego obciążenia nieruchomości – stanowi ekwiwalent wszystkich korzyści jakich właściciel został pozbawiony. Zakres ograniczeń własności, który decyduje o zindywidualizowanym w konkretnej sprawie sposobie obliczenia wynagrodzenia, zależy m.in. od charakteru nieruchomości tj. jej powierzchni, kształtu, położenia, dotychczasowego jej zagospodarowania, społeczno-gospodarczego przeznaczenia ujętego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, ale i od rodzaju i ilości urządzeń przesyłowych, ich usytuowania na nieruchomości, sposobu i częstotliwości korzystania przez przedsiębiorcę (np. wejść, wjazdu), jak i znaczenia tych urządzeń dla lokalnej społeczności.

Pod tym właśnie kątem, zatem prawidłowo, zbadał zasadność żądania właścicielki Sąd Rejonowy wskazując w uzasadnieniu postanowienia: „miarodajnym podstawowym kryterium powinno być obniżenie użyteczności nieruchomości, polegające na niemożności korzystania z obciążonej części nieruchomości, w sposób wynikający z jej charakteru i przeznaczenia, przy uwzględnieniu ewentualnego wpływu służebności na sposób korzystania z pozostałej części nieruchomości tj. nieobciążonej służebnością przesyłu”, podkreślając indywidualizację wysokości wynagrodzenia w konkretnej sprawie.

Dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena opinii biegłej sądowej E. S. - sposobu oraz wysokości wyliczonego odpowiedniego wynagrodzenia ma charakter oceny swobodnej a nie dowolnej. Sąd uznał, że wyliczając wynagrodzenie na kwotę 44.700 zł, biegła prawidłowo uwzględniła charakterystykę i przeznaczenie nieruchomości, dotychczasowy sposób korzystania z niej, zakres ingerencji uczestnika w prawo własności, a tym samym ograniczenia właściciela w sposób użytkowania nieruchomości. Posługując się wzorem do matematycznego wyliczenia wynagrodzenia biegła szczegółowo wyjaśniła poszczególne współczynniki i obrazowo przedstawiła sposób ich ustalenia oraz wyliczenia. Wnioskodawczyni nie zakwestionowała metody wyliczenia ani wysokości poszczególnych współczynników, a tym samym jej wyniku, tj. wyliczonego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Trafnie zauważył Sąd Rejonowy, że wyliczając wynagrodzenie na kwotę 44.700 zł biegła ujęła także obniżenie wartości nieruchomości.

W zastosowanym wzorze: $(...)=W_{11} \times [P. - P.] (...) + P.]$ współczynnik W_{11} to wartość 1 m² działki gruntu 141, wyliczona metodą porównawczą, bez uwzględnienia urządzeń przesyłowych (nieobciążonej służebnością przesyłu) na kwotę 31,2 zł/m² (k.280, 281, 284-299 akt).

Pozostałe współczynniki to: P. – powierzchnia pasa służebności przesyłu, P. – powierzchnia pasa służebności przesyłu wyłączona z produkcji rolniczej lub leśnej albo z działalności inwestycyjnej na skutek istnienia naziemnych elementów infrastruktury technicznej, (...) – współczynnik wyrażający relację efektywnego dochodu brutto z czynszu dzierżawionego nieruchomości nieobciążonej do jej wartości rynkowej, stopień wykorzystania nieruchomości w pasie służebności przesyłu przez przedsiębiorstwo przesyłowe, obniżenie wartości rynkowej pasa ochrony funkcyjnej, części nieruchomości albo całej nieruchomości na skutek lokalizacji urządzenia oraz stopę kapitalizacji brutto.

Z apelacji A. Ś. wynika, że zgodziła się na wysokość wyliczonego przez biegłą wynagrodzenia na kwotę 44.700 zł, traktując tę kwotę – jako jeden ze składników należnego jej świadczenia. Skarżąca uważa, że w skład należnego jej odpowiedniego wynagrodzenia za ustanowienie nieruchomości winna wchodzić także nieuwzględniona przez Sąd

Rejonowy kwota 22.200 zł (wyliczona przez biegłą w opinii uzupełniającej k.379) jako rekompensata za obniżenie wartości działki (...) przez posadowienie na niej urządzeń przesyłowych.

Jeżeli zatem reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika właścicielka nieruchomości powoływała się na negatywne dla niej zmiany, będące następstwem usytuowania na gruncie urządzeń przesyłowych, bądź wywołujące uszczerbek majątkowy, to ją właśnie – zgodnie z art. 6 k.c. obciążał obowiązek wykazania powstania szkody, jak i jej wysokości, także w postępowaniu o ustanowienie służebności przesyłu za odpowiednim wynagrodzeniem – bowiem pojęcie „wynagrodzenia” w rozumieniu art. 305² k.c. jest szersze od pojęcia „odszkodowania”. Wnioskodawczyni nie wykazała, aby po nabyciu prawa własności nieruchomości poniosła szkodę na skutek obniżenia wartości działki gruntu nr (...), położonej w K., ze względu na posadowienie na działce urządzeń przesyłowych.

Bezsporne jest, że w dacie nabycia przez wnioskodawczynię A. Ś. prawa własności nieruchomości pod tytułem darmnym tj. 23 grudnia 1994 roku, na działce były już posadowione urządzenia elektroenergetyczne, a sposób ich rozmieszczenia, rodzaj oraz ilość nie uległy zmianie. Nadto od 1994 roku do daty orzekania nie zmienił się sposób korzystania właścicieli z ich nieruchomości – używają oni przede wszystkim tę część działki, na której usytuowane są zabudowania (budynek mieszkalny i budynki gospodarcze).

Zasądzenie wynagrodzenia w łącznej kwocie 66.900 zł, tj. około 60% wartości nieruchomości (według wyliczeń biegłej całość około 110.000 zł – k.421), gdy służebność przesyłu jest realizowana na obszarze 3555 m² z łącznej powierzchni nieruchomości 3.4900 ha, nie spełnia wymogów art. 305² § 2 k.c. bowiem wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu przewyższające kwotę 44.700 zł w okolicznościach tej sprawy traci charakter „odpowiedniego”.

Skoro zarzut skarżącej dowolnego ustalenia przez Sąd Rejonowy wynagrodzenia należnego właścicielowi nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu w wyniku naruszenia zasad oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 233 k.p.c.), nie jest uzasadniony, apelacja wnioskodawczyni została oddalona zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (punkt I postanowienia Sądu Okręgowego).

Nie jest również zasadna apelacja uczestnika postępowania (...) S.A. w K..

(...) służebności przesyłu została ustalona przez Sąd Rejonowy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym opinii biegłego R. G. biegłego sądowego z zakresu elektroenergetyki. Ilość, rodzaj oraz usytuowanie urządzeń energetycznych na działce (k.90-94, k. 28 mapa oraz 246-249), przebieg linii elektrycznej w poprzek część działki nr (...) (w kierunku południowy zachód i północny wschód), w tym na terenie zalesionym, ustalony przez Sąd sposób korzystania z tej części działki przez przedsiębiorcę przesyłowego: „średnio raz w roku uczestnik przycina gałęzie, tak by nie zachodziły na linię (...), awarie zdarzają się dość często co najmniej raz w miesiącu, co wymaga wejście na teren posesji wnioskodawczyni”. Uczestnik „wykonuje oględziny, naprawy, konserwacje linii napowietrznej i transformatora do czego w razie potrzeby jest niezbędne wejście, jak i wjazd ciężkim sprzętem”.

Skoro uczestnik nie podważył tych, mających podstawę w materiale dowodowym, ustaleń Sądu i nie przedstawił dowodów na poparcie swojego stanowiska, iż dotychczasowy sposób korzystania z urządzeń elektroenergetycznych posadowionych na nieruchomości wnioskodawczyni, częstotliwość wejść i wjazdów, ze względu na konieczność konserwacji napraw, modernizacji uzasadniają wyznaczenie węższej, niż przyjął Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu, strefy służebności przesyłu.

Ustalony przez Sąd pas służebności przesyłu o łącznej powierzchni 3555 m² uwzględnia interesy obojga uczestników postępowania tj. zakres ingerencji przedsiębiorstwa przesyłowego w prawo własności A. Ś., jak i niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania urządzeń elektroenergetycznych i zaopatrzenia lokalnej społeczności w energię elektryczną, ograniczenia praw właścicielki do korzystania z tej części swojej działki.

Ze względu na to, że skarżący przedsiębiorca przesyłowy nie przedstawił trafnych argumentów podważających stanowisko Sądu Rejonowego jego apelacja została oddalona jako bezzasadna zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (punkt I postanowienia).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., przy uwzględnieniu wyników postępowania apelacyjnego (punkt II postanowienia).

W tym miejscu podnieść należy, że Sąd Rejonowy wbrew twierdzeniom wnioskodawczynie zawartych w jej apelacji, prawidłowo rozdzielił w częściach równych obowiązek ponoszenia przez uczestników kosztów postępowania. Zarzut skarżącej, że samo uwzględnienie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu powinno skutkować obciążeniem uczestnika postępowania całością kosztów, nie jest trafny w kontekście specyfiki postępowania nieprocesowego i wyrażonej w § 1 art. 520 k.p.c. zasady, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Między właścicielką nieruchomości a przedsiębiorstwem przesyłowym nie doszło do zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu ze względu na znaczne różnice zdań co do zakresu strefy służebności jak i wysokości wynagrodzenia. W interesie obojga zainteresowanych leżało uregulowanie w drodze sądowej tych kwestii – zastosowanie art. 520 § 2 k.p.c. było zatem w pełni uzasadnione, dlatego w tym zakresie apelacja wnioskodawczynie nie została uwzględniona – art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.